

Spor af Smitten kan forfølges ind i andre Jurisdiktioner, blive disses Politimestre derom at underrette.

Udsender Indenrigsministeren en Veterinær til Stedet, gaar Ansvarret fra Dyrslægen over paa denne.

§ 8.

Opstaar der Formodning om, at den i en Besætning udbrudte Sygdom er Drens ondartede Lungesyge, Kvægpest eller Svinedifteritis, skal Politimesteren lade nogle Stykker slagte og obducere for derved at komme til Visshed i Sagen.

De Dyr, om hvilke det efter Dyrslægens Erklæring maa anses for afgjort, at de ere angrebne af en af fornævnte Sygdomme eller af miltebrandartet Rosen, kunne af Indenrigsministeren beordres dræbte. Ligeledes kan den nævnte Minister, naar Saadant skjønnes fornødent til Sygdommens Undertrykkelse, paahbyde, at hele Besætninger, hvori Sygdommen er udbrudt, eller Dele af samme skulle nedslaaes.

Enhver Hest, som efter Dyrslægens Erklæring er befængt med Snibe eller Springorm, skal dræbes. Opstaar der Mistanke om, at Snibe er udbrudt i en Besætning, og give Omstændighederne Grund til at befrygte, at Smitten derfra kan have forplantet sig videre i større Omfang, kan Politimesteren, dog kun saafremt Veterinærstyffus eller det veterinære Sundhedsraad deri erklære sig enige, lade den eller de mistænkte Heste nedslaa, for at komme til Visshed i Sagen.

Er en Hestebesætning, som mistænkt for Snibe, bleven afspærret, kan Cieren forlange, at der inden 4 Ugers Forløb tages Bestemmelse om enten Afspærringens Ophør eller Nedslagning af et Dyr til Sygdommens Bekræftelse.

De Dyr, som saaledes dræbes, skulle obduceres, og de derom optagne Forretninger gennem Amtet uden Ophold indsendes til Indenrigsministeren. Cieren er berettiget til inden en af Politimesteren bestemt Frist for egen Regning at tilkalde en examineret Dyrslæge til at være tilstede ved Obduktionen og deltage i Afgjørelsen af Spørgsmaalet, om Dyret har været angrebet af den angivne Sygdom. Viser der sig Tvivl eller Meningsforskjel herom imellem Dyrslægerne, afgjøres Sagen af det veterinære Sundhedsraad.

Forinden Nedslagningen lader Politimesteren Dyrene tazere af 3 af ham dertil udvalgte Mænd. Dyrenes Værdi bestemmes efter deres Tilstand ved Nedslagningen, dog saaledes, at der ikke tages Hensyn til den virkelige eller formodede Smitsot, der foranlediger denne; i Beløbet afdrages Værdien af Dyret i dræbt Tilstand. Den saaledes udfundne Sum udbetales Cieren fuldtud, saafremt Obduktionen giver det Resultat, at Dyret ikke var angrebet af nogen af de i nærværende Paragraf ommeldte Sygdomme; i modsat Fald tilkommer der ham kun $\frac{1}{5}$ af den nævnte Sum.

Saafremt Cieren forsættelig eller ved grov Uagtsomhed maatte have givet Anledning til, at et nedslaaet Dyr er blevet angrebet af den paagjældende Sygdom, fortaber han den Ret til Erstatning af det Offentlige, der ellers vilde have tilkommet ham.

Erstatningen samt Udgifterne ved Tazationen og Nedslagningen udredes af Statskassen.

§ 9.

Opstaar der Formodning om, at en Hund er angreben af Hundegalskab, skal saadant uopholdelig anmeldes i Kjøbenhavn for Politidirektøren, i de øvrige Kjøbstæder for Politimesteren og paa Landet for Sognefogden, der have at paase, at Dyret strax forsvarelig lænkes og afspærres, samt at foranledige, at det snarest muligt underlægges af en Dyrslæge; kun saafremt forsvarelig Lænkning og Afspærring ikke kan finde Sted, skal det strax dræbes. Erklærer Dyrslægen Hunden for gal, bliver den ligeledes strax at dræbe. Den dræbte Hund obduceres, og Forretningen indsendes uden Ophold til Amtet (i Kjøbenhavn til Politidirektøren). Ethvert Dyr skal, naar det er blevet bidt af en gal Hund, enten dræbes eller holdes indespærret paa en saadan Maade og i saa lang Tid, som af Politimesteren bestemmes. Har et Dyr været angrebet af Hundegalskab, maa dets Kjøb ikke anvendes til Føde for Mennesker eller Dyr.

Naar der paa en Egn er forekommet et enkelt eller dog kun nogle faa Tilfælde af Hundegalskab, kan Amtmanden (i Kjøbenhavn Politidirektøren) ved en offentlig Rundgjørelse paahbyde, at i et nærmere betegnet Distrikt alle Hunde, der ikke ere lænkede, skulle, indtil Paabudet ved en lignende Rundgjørelse atter ophæves, være forsynede med Mundkurve af nærmere angiven Beskaffenhed. Alle løsgaende Hunde, der ikke ere forsynede med de foreskrevne Mundkurve, skulle da ved Politiets Foranstaltning optages og dræbes